

Nr 234

Av herr **Persson, Fritz**, *angående familjebostadsbidragen.*

(Lika lydande med motion nr 354 i Andra kammaren)

Vissa av bestämmelserna i kungörelsen 1948: 547 om familjebostadsbidrag och bränslebidrag ändrades genom kungörelsen 1957: 358. En av dessa ändringar avsåg det sätt på vilket bidragstagarna skulle tillgodoföras beviljade bidrag. Enligt de bestämmelser i kungörelsens 15 § som var gällande till den 1 januari 1958 skulle bidrag för familj som var bosatt i familjemedlem tillhörigt, med statligt lån eller lån i enskilt kreditinstitut uppfört, ombyggt eller förbättrat enfamiljs- eller tvåfamiljshus tillgodoföras familjen genom avdrag på lånekostnaderna. Hade statligt lån beviljats, skulle bidragen i första hand användas för gäldande av räntor och amorteringar på sådant lån, i andra hand för gäldande av räntor och amorteringar på övriga lån och i tredje hand för betalning av tomträttsavgäld. Paragrafen innehöll också bestämmelser angående förfaringssättet beträffande smärre belopp som icke togs i anspråk för att betala kapitalkostnaderna för statligt lån. Hade statligt lån ej beviljats, skulle vad som stadgades om sådant lån i tillämpliga delar gälla motsvarande lån i enskilt kreditinstitut.

Jämlikt 15 §, första stycket, kungörelsen 1957: 358, skall bidraget utbetalas kontant till familj i enfamiljs- eller tvåfamiljshus samt rad- och kedjehus. Bidraget skall dock i första hand tillgodoföras familjen genom avdrag på kostnaderna på statligt lån i de fall sådant har beviljats för husets uppförande, ombyggnad eller förbättring.

I vissa fall har det emellertid visat sig medföra icke önskvärda följder för såväl berörda kommuner som bidragstagare, då bidragen utbetalas kontant. Det kan förekomma att bidragstagare erhåller överskott av bidragsmedel kontant men underlåter att betala kapitalkostnaderna på lån som har upptagits i samband med husets uppförande eller ombyggnad, vilket kan leda till att det egna hemmet måste försäljas på exekutiv auktion. Kommunala förmedlingsorgan och även länsbostadsnämnder har uttalat önskemål om en sådan ändring av ifrågavarande bestämmelser att bidragen skall kunna användas för att betala kostnaderna också på andra lån än statslån. För att tillmötesgå dessa önskemål erfordras icke en återgång till vad som i berörda avseende gällde före den 1 januari 1958. Samma syfte kan ernås om det bidragsbeviljande organet — det kommunala förmedlingsorganet — erhåller rätt att föreskriva att beviljat bidrag jämväl skall kunna användas

för gäldande av kostnader på lån som har beviljats av enskilt kreditinstitut eller av kommun för husets uppförande eller ombyggnad eller, i förekommande fall, för betalning av tomträttsavgäld.

Under åberopande av det anförda hemställles,

att riksdagen måtte besluta att i 15 § kungörelsen 1957: 358 införs en bestämmelse av innebörd att förmedlingsorgan skall vid beviljande av bidrag äga förbehålla sig rätt att för bestridande av kostnader på lån som beviljats av kommun eller enskilt kreditinstitut eller, i förekommande fall, för betalning av tomträttsavgäld, disponera bidragsmedel som icke tas i anspråk för gäldande av kostnaderna för beviljat statslån.

Stockholm den 25 januari 1961

Fritz Persson